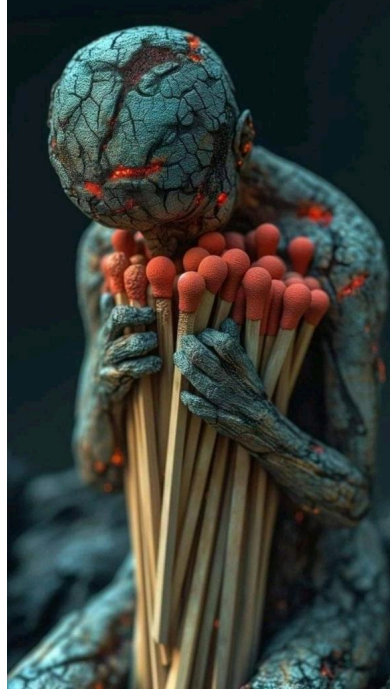

Ağlıyorum

– MESUT ÇİFTÇİ · 10 Ocak 2025

Bir uzun, bir engebeli yol, Yürü yürü bitmez. Taşlı çakıllı, Kimi zaman yokuş, Kimi zaman dikenli, Kimi zamanda pek hoş. Dolam dolam bir yol, Anadolu'dan geçen, Diğer yollarla kesişen...

Bildin mi hayatını? Bildin mi hayatının yolunu? Erken vazgeçtin ya yürümekten. Ayağının çıplaklığından yakınırdın ya her zaman, Bildin mi? Yanıldın dostum, yanıştın, Anlatamadım, Anlayamadın...

Özlüyorum seni dostum, Ağlıyorum arkandan dolunaylı gecelerde, Üzülüyorum. Oysa sen beni bıraktın, Sevdiklerini bıraktın, Hayatı bıraktın, O çok sevdiğin yıldızları, güneşi ve ayı, Bırakıp gittin dostum. Mezarının üzerindeyim şimdi.

Sanıyor musun bu yolda herkesin ayakkabıları var? Sanıyor musun herkes gülüyor? Sanıyor musun herkes mutlu? Ağlıyor musun sende şimdi, Mezarının üzerine karanfiller, Ağlıyor musun? Hepimiz çıplağız; anadan üryan, Hepimiz insanız sizin kadar. Hepimizin ayakları kan revan içinde.

Bildin mi, öğrendin mi şimdi?

Erkekçe olsun istedin, Tüm hayat erkekçe olsun, En çokta sevda. Ama kaçtın Ve hala aynı yoldasın. Ama daha beter, Biliyorum dostum, Senin için dua ediyorum.

İpi boynuna geçirdiğinde pişmanda oldun, Geri dönmekte istedin. Biliyorum. Ama dönüşü olmayan bir yoldu bu, Söylemiştim sana, Hatırlıyor musun?

Özlüyorum seni dostum, Ağlıyorum...